

G! FESTIVALURIN 2012 LEYGARKVÖLD

200

200 spældu bæði eldri tilfar og eisini tilfar av nýggju fløguni Vendetta

Mynd: Álvur Haraldsen

Prædika og kjaftaslit

Oddur á Lakjuni

Vegna veður varð seinasta konsertin á G! Festval 2012 flutt av Sandinum niðan á Spæliplássið. Tað tekur sína tíð at fáa teknikkin uppá pláss, og 200 komu ikki ígongd fyrr enn klokkan hálgum trý um morgunin. 200 eru tiltiknir fyri G! konsertir sínar, og Spæliplássið var eisini mest sum fult, áðrenn teir fóru í gongd í illveðrinum.

Aftanfyrir seg høvdu teir ta tiltiknu tveir metur høgu hondina við lyftari longutong - og harvið var

tónin settur. Eins og flestu sangirnir hjá 200 snúgva framförlurnar seg fyrst og fremst um at finnast at; um uppreistrarsinni; um at geva fingurin til yvirvöldina. Áhoyrararnir fingur undir konsertini greitt at vita, at sitandi politikararnir hava skyldina í øllum óndum her í verð; at tey, sum velja Miðflokkinn eru skítiklikkað; at vit undir harðrenda fólkaflaksvaldinum liva í einum fasistiskum samfelag; og so eisini at vit skulu øll vera góð við hvørt annað.

Onkur vildi vera við, at ein hátt eru 200 líka sum

politikararnir, sum teir siga seg syngja um: teir hava sterkar meiningar og ógvuslig úttalili, uttan at seta seg ordiliga inn í tingini ella leggja so nógv í smálutirnar. Men hetta var jú ein rokkkonsert, og tað er ikki eitt høvi til smálutir. Hetta var eitt høvi til at rópa og nikka, til at kitla og øsa.

Tíverri var tað tó veðrið, sum østi seg meira enn nakað annað. Jú sum teir fóru í gongd við ein klassikara hjá Slayer versnaði veðrið av álvara. Regnaskjól vendust á ranguna, plastíløt flugu um oyruni og fólk royndu

at kroka sum fragast. Áðrenn konsertina varð VIP-økið lýst at vera opið fyri almenninginum, og sum landsynningurin brast á, flýggjaðu mong niðan í fjálga, turra Tøting. Tó vóru tey allikavæl rættiliga mong í tali, sum vórðu verandi at fáa alt við, sum hendi á pallinum.

Til tann eina sangin fingur teir eina rúgvu av gestatónleikarum á pall. Eivør Pálsdóttir kom at spæla bass, Hogni Lisberg og Benjamin komu at spæla gittar, og fleiri onnur afturat komu uppí. Saman spældu tey 'Brúka tína makt', og

Niels Arge Galán legði doyðin á, at vit eiga at brúka okkara fólkaræðisliga vald meira enn bara við at seta ein kross á einum vali fjórða hvørt ár.

Teir spældu bæði eldri tilfar og eisini tilfar av nýggju fløguni Vendetta. Stíllurin var tann sami, sum teir plaga at spæla: tað var beinleiðis, illsintur punkrokkur, við eini rúgvu av prædiku og kjaftasliti afturvið.

200 hava spælt nakrar minniligar konsertir á G!, og hava áður megnað at fyllt Sandin við fólki. Hesuferð var tað ikki heilt

líka minniligt. Teir triggir gjørdur sítt besta, og royndu ikki at lata seg órógva av vátum gittarum og skelvandi palli, men tíverri varð konsertin darvað av ringu umstøðunum.

Og táid teir høvdu spælt í 40 minuttir fekk alt ein bráðan enda. Teir fingur boð um at tað vegna øtlaða vindin ikki var trygt á pallinum longur. "Vit gevast beint nú!" segði Niels Arge Galán knappliga, og seinasta konsertin á G! 2012 var av, bráðligari enn ætlað.

Dripp hopp

G! Í oysandi regni kann tað verða hóskandi at finna sær eitt friðskjól, her tú kanst kroka og fáa hitan í kroppin aftur. Ella: Finn eina sekstett við bass, harmoniku, trompet, klarinet, trombon og saxofon við heitinum Amsterdam Klezmer Band. Her finnur tú allan tann hita og grið tær tørvar

Rókur Jákupsson Jakobsen

Hóast droparnir plaskaðu á regnaskjólina, so vóru fyrstu taktirnar hjá Klezmer leygar-kvøldið nógv mikið til at øsa spæliplássið upp í skúm - altso uppá tann góða mátan. Alt fór at hoppa og rópa, og tørvurin at smílast gjørdist ovurhonds stórir. Ein maður kom rennandi yvir til mín og segði: "&%€#"&X sum hetta er gott". Tað var eitt lekkurt lítið kaos millum

tey fáu, sum enn høvdu dirvið at bjóða regninum av. Vaksin sum ung funnu skjótt saman í eina slangu, sum dansandi snaraði seg kring Spæliplássið. Ein púra gandakend løta.

Sirkus Syðrugøta

Hesir seks tilkomnu mennirnir úr Hollandi spæla eina skjóta útgávu av polka, balkan, gypsi - kallað tað hvat tú vil. Teir spæla so skjótt og orkumikið, at tú verður

rivin við á teirra ferð, og tað er ikki frítt, at tú hómar klóvnar, línudansarar og súkklandi bjarnar - so sirkuskendur er tónleikur teirra. Men tað sum ger tónleikin so einastandandi er precissionin. Alt situr sum stoypt. Sum eitt vælsmurt klokkuverk. Hetta er precission, sum tú annars kennur frá teimum víðagitnu big bandunum úr New York. Tað lýsir úr Klezmer, at teir hava spælt saman í árávis,

og at hetta veruliga er teirra passið. Og hendan passið-in smittar yvir á okkum heppnu, sum lýða á.

Við heilt fáum undan-tøkum vil undirritaði pástanda, at konstertin við Amsterdam Klezmer Band telist millum tær allarbest tekniskt framfördur konsertunum í nýggjari føroyskari tónlistarligari søgu.

Meistarliga lætt

Tað sum hugtók allarmest var, at tað heila sá so lætt út.

Teir meistraðu ljóðföruni so elegant og lætt, at teir høvdu yvirskotið til at framføra og at koma útum pallkantin.

Oddamaðurin í Klezmer er ein tilkomin maður, sum ikki einans er eitt flogvit á trompetini, men sum eisini hevði yvirskotið at syngja,

rappa og "heppa". Alt í einum ófatilgum tempo. Og hóast alt var spælt og sungið í einum ótrúligum tempo, so vóru allar linjur og allir smálutir krystalklárir.

Uttan iva hæddarpunktið á árisins G! hjá hesum um-mælara.

AMSTERDAM KLEZMER BAND

Amsterdam Klezmer Band hevði tvær konsertir og vit valdu at ummæla báðar, fyri at vita, um teir hildu sama støði - og tað gjørdur teir